

Wojciech Kaniuka przybliżyć będzie mieszkańcom Powiatu Iławskiego tematy związane z życiem osób z niepełnosprawnościami

data aktualizacji: 2022.12.11

Mamy przyjemność przedstawić wszystkim mieszkańcom Powiatu Iławskiego nowego pracownika (pomoc administracyjną) Starostwa Powiatowego w Iławie, Wojciecha Kaniukę z Iławy. Nie wszystkich pracowników przedstawia się w tak spektakularny sposób, ale w przypadku Wojtka robimy wyjątek.

Jest osobą z niepełnosprawnością, ale sam o sobie opowie w dalszej części materiału. W związku z tym, że bliskie są mu wszystkie sprawy związane z sytuacją osób z niepełnosprawnościami, właśnie o nie będzie się troszczył, w wymiarze możliwym do zrealizowania i tematyką ich spraw się zajmował. W jaki sposób? Jest ich wiele, ale na pewno będzie to systematyczny przekaz cennych, praktycznych informacji, które znacząco poprawiają jakość życia zainteresowanych, wskazują drogę, możliwości. Opiekunom i samym osobom z niepełnosprawnościami powierzamy adres e-mail do Wojtka, który zaprasza do kontaktu w sprawach wszelkich: wojciech.kaniuka@powiat-ilawski.pl.

Szybka i precyzyjna informacja jest tak samo ważna, jak nieustające uświadamianie osób na temat życia, potrzeb i zwyczajnego traktowania osób z niepełnosprawnościami - choćby kwestia nazywania ich, o czym także traktuje tekst. Pragniemy uwrażliwić osoby pełnosprawne na język, jakim się

posługują, mówiąc o osobach z niepełnosprawnościami, wskazać, jak czują się te osoby, słysząc język mało delikatny i krzywdzący.

Wojciech Kaniuka o sobie

Nazywam się Wojciech Kaniuka. Na świat przyszedłem 13 marca 1984 roku. Od urodzenia zmagam się ze schorzeniem zwanym potocznie Dziecięcym Porażeniem Mózgowym – postać czterokończynowa, z głębokimi zaburzeniami mowy. Pomimo tak znacznej niepełnosprawności, swoje wykształcenie zdobywałem razem ze swoimi pełnosprawnymi rówieśnikami. Skończyłem Technikum Ekonomiczne przy Zespole Szkół im. Bohaterów Września 1939 Roku w Iławie. We wrześniu 2003 roku za wyniki w nauce otrzymałem Stypendium Prezesa Rady Ministrów, natomiast w maju roku następnego zdałem maturę. W październiku 2004 rozpocząłem studia licencjackie na kierunku politologia w ówczesnej Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, gdzie w 2007 roku obroniłem pracę licencjacką. W październiku tego samego roku rozpocząłem studia drugiego stopnia we wrocławskiej filii Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości w Poznaniu. W czerwcu 2009 roku obroniłem swoją pracę magisterską, która otrzymała wyróżnienie w konkursie rektora uczelni na najlepszą pracę dyplomową. Nie byłoby to wszystko możliwe, gdyby nie ogromna praca, trud, poświęcenie i determinacja ze strony moich kochanych rodziców. Z całego serca im za to wszystko dzisiaj dziękuję. W okresie od lutego do kwietnia 2015 roku odbyłem staż redaktorski w Fundacji Koncept Europa – portal [Unia Europejska.org](http://UniaEuropejska.org).

Pracowałem w trybie pracy zdalnej jako analityk internetowy i specjalista ds. marketingu – zajmowałem się szeroko pojętym marketingiem internetowym (e-marketingiem) – w tym głównie SEO. Przez rok

pracowałem jako Senior Social Media Manager. Obecnie spełniam się zawodowo jako pomoc administracyjna w Starostwie Powiatowym w Iławie. Co mnie szczególnie interesuje? Interesuję się polityką, a więc funkcjonowaniem państwa de facto we wszystkich obszarach jego aktywności. Bliskie mi są zatem organizacje pozarządowe – zwłaszcza te, które działają na rzecz osób z niepełnosprawnościami. Mam niebывały zaszczyt i honor wspomagać zdalnie działalność Fundacji Zdrowie Jest Najważniejsze. 13 grudnia 2019 roku, na zaproszenie stowarzyszenia „Świetlica Kulturalna”, uczestniczyłem w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Zrozumieć niepełnosprawność. Doświadczenia młodych badaczy”. W styczniu 2020 r. Pismo Ruchu Twórczego Osób Niepełnosprawnych FILANTROP naszych czasów zamieściło o mnie artykuł. Wiosną 2020 roku spotkał mnie ogromny zaszczyt bycia współautorem publikacji „Niezależne życie jest w Twoich rękach”, której główną autorką jest Trener Fizjo-Psycho-Seksualna Monika Rozmysłowicz.

Pierwszy tekst Wojciecha Kaniuki, który dedykujemy mieszkańcom Powiatu Iławskiego, nosi tytuł:

„Osoba z niepełnosprawnością, a nie niepełnosprawna. Ten pozorny drobiazg robi ogromną różnicę”

3 grudnia każdego roku obchodzimy Międzynarodowy Dzień Osób z Niepełnosprawnościami. I tutaj od razu pojawia się pytanie: dlaczego jest to dzień osób z niepełnosprawnościami, a nie dzień osób niepełnosprawnych? Wyjaśnimy to sobie w dalszej części artykułu.

Od kiedy obchodzimy Międzynarodowy Dzień Osób z Niepełnosprawnościami?

Święto to zostało ustanowione przez Zgromadzenie Ogólne ONZ na mocy rezolucji w 1992 roku. Jest to okazja do podsumowania dotychczasowych i wytyczenia nowych konkretnych działań w krajach członkowskich, których celem jest umożliwienie pełnego uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami w życiu społecznym, politycznym, gospodarczym i kulturalnym. Mamy zatem takie samo prawo do aktywności w każdej dziedzinie życia – bez względu na to, z jakim rodzajem i stopniem niepełnosprawności żyjemy. I właśnie po to obchodzimy Międzynarodowy Dzień Osób z Niepełnosprawnościami – aby pokazać społeczeństwu, którego integralną częścią przecież jesteśmy, że pomimo licznych ograniczeń, z jakimi się na co dzień mierzymy, mamy takie same prawa. Chcemy i możemy zdobywać wykształcenie w upragnionych szkołach i na wymarzonych uczelniach. Możemy i

powinniśmy pracować w zawodach, które są zgodne z naszym wykształceniem i zainteresowaniami. Mamy prawo do bycia aktywnymi społecznie. Pomimo niepełnosprawności możemy prowadzić własny biznes, działać w samorządach lokalnych, organizacjach pozarządowych i polityce. Dotyczy to także równego dostępu do dóbr kultury i sztuki. Kina, teatry, muzea, galerie i inne tego typu miejsca muszą być przystosowane do naszych potrzeb, zgodnie z międzynarodowymi standardami. Dobra opieka medyczna i rehabilitacja na najwyższym poziomie, która po prostu się nam należy, w świetle tego wszystkiego wydaje się być tutaj zatem absolutnym minimum i czymś zupełnie oczywistym. To wszystko gwarantuje nam między innymi Konwencja ONZ o prawach osób z niepełnosprawnościami, którą Polska ratyfikowała dziesięć lat temu.

Czy jest to świętowanie dla samego świętowania?

Otóż nie. Za każdym razem zwraca się uwagę na dany aspekt. W 2021 roku tematem Międzynarodowego Dnia Osób z Niepełnosprawnościami było „Przywództwo i uczestnictwo osób z niepełnosprawnościami na rzecz integracyjnego, dostępnego i zrównoważonego świata po pandemii COVID-19”. Hasło tegorocznych obchodów brzmi następująco: „Transformacyjne rozwiązania na rzecz rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu: rola innowacji w napędzaniu dostępnego i sprawiedliwego świata”. Widzimy zatem, że dzień 3 grudnia nie jest wyłącznie okazją do podsumowań, deklaracji na przyszłość i „poklepywania po ramieniu” osób z niepełnosprawnościami, z jednej strony przedstawiając nas jako wielkie bohaterki i wielkich bohaterów, a z drugiej jako tych, którzy są niezaradni życiowo i skazani na wieczną pomoc innych ludzi. Jego priorytetem jest ukazanie jasno określonych wyzwań i celów, przed którymi stajemy, ale także łamanie wciąż jeszcze licznych stereotypów, jakie krążą w przestrzeni publicznej na nasz temat.

Osoby z niepełnosprawnościami, a nie osoby niepełnosprawne. Błędne myślenie zaczyna się od nieprawidłowego języka

Słowa – zarówno wypowiedziane, jak i napisane – kreują świat, tworzą rzeczywistość, w której żyjemy. Bardzo szybko się do nich przywiązujemy, dlatego używanie prawidłowej terminologii w odniesieniu do osób z niepełnosprawnościami ma dla nas ogromne znaczenie.

Dlaczego należy odstępować od używania określenia „osoba niepełnosprawna”?

Należy robić tak dlatego, ponieważ jest ono niepełne, a przede wszystkim nie do końca prawdziwe. Słowa „niepełnosprawny”, „niepełnosprawna” czy „niepełnosprawni” sprawiają, że osoby, które z ową niepełnosprawnością żyją, są postrzegane przede wszystkim poprzez jej pryzmat. Niejako „z automatu” postrzega się nas jako „niezdolnych do”: edukacji, pracy, zakładania rodziny, podróżowania, zabawy czy – najogólniej rzecz ujmując – odgrywania wszelakich ról społecznych. A jest to oczywistą nieprawdą. Przykładem mogą być tutaj chociażby ludzie, którzy – pomimo życia z niepełnosprawnością – odnieśli ogromne sukcesy. Ograniczając się niejako do „polskiego podwórka”, należy w tym miejscu wymienić takie osoby, jak: Natalia Partyka – tenisistka stołowa, która urodziła się bez prawego przedramienia, Janina Ochojska – założycielka organizacji „Polska Akcja Humanitarna”, która żyje z chorobą Heinego-Medina czy Jan Mela – swoją niepełnosprawność nabył w wyniku porażenia prądem (stracił lewe podudzie i prawe przedramię) – który wraz ze znanym polarnikiem Markiem Kamińskim zdobył północny i południowy biegun. Przykładów takich osób – w Polsce i poza nią – jest na tyle dużo, iż myślę, że z czasem warto im będzie zadedykować osobny artykuł. Pokazuje to nam, że niepełnosprawność nie musi oznaczać przeszkody w czymkolwiek. Zdecydowanie bardziej są nią tutaj niewiedza i wynikające z niej stereotypy. W związku z powyższym takie określenia, jak „inwalida” czy „kaleka” należy dziś uznać za zupełnie archaizmy, a nawet coś obraźliwego.

W tym miejscu przypomniała mi się – mimo wszystko zabawna, gdyż uważam, że warto mieć do

siebie dystans – historia, w której brałem udział. Wraz ze swoją dobrą znajomą Moniką Rozmysłowicz, fizjoterapeutką, trenerką, psycholożką, seksuolożką i doradczynią zawodową, uczestniczyliśmy w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Zrozumieć niepełnosprawność. Doświadczenia młodych badaczy”, która odbyła się w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego 13 grudnia 2019 roku. Monikę i mnie na to wydarzenie zaprosiło stowarzyszenie „Świetlica Kulturalna”, a poruszono na niej wiele ważnych tematów. Mówiono między innymi o edukacji, komunikacji, podejściu do niepełnosprawności czy języku – głównym „bohaterze” tej krótkiej „opowieści”. Po zakończeniu konferencji chcieliśmy odebrać z szatni nasze okrycia wierzchnie, gdy usłyszeliśmy, jak pani szatniarka upomina zniecierpliwionego młodego człowieka następującymi słowami: „Chwila! Inwalida czeka”.

Osobiście uważam, że do takich zdarzeń warto podchodzić nie tylko ze wspomnianym już dystansem, ale przydaje się tutaj także zwykłe poczucie humoru. Pokazuje to nam jednak, ile jeszcze musimy się nauczyć, jeśli chodzi o podejście społeczeństwa do osób z niepełnosprawnościami. Dla każdego człowieka ważne jest, aby był traktowany podmiotowo.

Z okazji Międzynarodowego Dnia Osób z Niepełnosprawnościami życzę wszystkim, aby zawsze byli w pełni świadomi swojej podmiotowości i skutecznie o nią dbali.

Wojciech Kaniuka, e-mail: wojciech.kaniuka@powiat-ilawski.pl.

Fot. Archiwum prywatne.

Publikacja Starostwa Powiatowego w Iławie.

Źródło:

<https://www.infoilawa.pl/aktualnosci/item/69471-wojciech-kaniuka-przyblizac-bedzie-mieszkancom-powiatu-ilawskiego-tematy-zwiazane-z-zyciem-osob-z-niepelnosprawnosciami>